

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Veaceslav Brașovan împotriva Societății pe Acțiuni „Moldova Astrovaz”, intervenient accesoriu Serghei Rogulschi cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care nu s-a dat curs cererii de apel înaintată de cu acordarea unui termen pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de achitare a taxei de stat,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2016, avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldova Astrovaz” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 07 noiembrie 2012, ora 20:45, în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu Spătaru 13 s-a produs accidentul rutier cu participarea automobilelor de model „Mitsubishi Lancer”, nr. de înmatriculare CNF 886, condus de Veaceslav Brașovan și automobilul de model „BMW 535”, nr. de înmatriculare CMW 037, condus de Serghei Rogulschi.

A mai indicat reclamantul că, în rezultatul accidentului rutier s-a stabilit că prejudiciul material cauzat posesorului automobilului de model „Mitsubishi Lancer”, nr. de înmatriculare CNF 886, după prețul lucrărilor de reparație, pieselor de rezervă înlocuite, luând în considerație uzura, constituie suma de 104 395 lei.

Prin încheierea protocolară din 20 mai 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serghei Rogulschi.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Veaceslav

Brașovan împotriva SA „Moldova Astrovaz”, intervenient accesoriu Serghei Rogulschi cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 octombrie 2016, avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 nu s-a dat curs cererii de apel înaintate de Veaceslav Brașovan, acordând apelantului termen de 10 zile din data recepționării încheierii, pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat în sumă de 2 348,88 lei.

La 20 martie 2017, avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului cu casarea încheierii recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o neîntemeiată, deoarece recurentul trebuie să fie scutit de la plata taxei de stat, invocând prevederile art. 85 alin. (1), linia 5 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la 10 februarie 2017 conform scrisorii de însoțire (f.d. 105) și recepționată de recurent la 14 martie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 106).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 martie 2017, în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum denotă materialele cauzei, la 31 octombrie 2016, avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Iar, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 nu s-a dat curs cererii de apel înaintate de Veaceslav Brașovan, acordând apelantului termen

de 10 zile din data recepționării încheierii, pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat în sumă de 2 348,88 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect nu a dat curs cererii de apel depusă de Veaceslav Brașovan, împotriva hotărârii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016, or, aceasta nu a prezentat cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de stat la înaintarea apelului.

Or, potrivit art. 3 alin. (1), lit. j) a Legii taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești taxa de stat constituie 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

La caz, Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că, în temeiul art. 85, alin. (1), linia 5) Cod de procedură civilă, este scutit de la plata taxei de stat, în speță, în cazul în care potrivit art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc reclamanții în acțiunile de reparație a prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune.

Întru interpretarea corectă a normei precitate, Colegiul notează că, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Astfel, instanța de recurs reține că, în speță reclamantul s-a adresat în instanța de judecată solicitând încasarea prejudiciului material cauzat, ca rezultat a accidentului rutier, pentru care a fost pornită cauză contravențională, or, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel corect a dispus încasarea taxei de stat la înaintarea apelului, în cazul în care, în speță prejudiciul material cauzat rezultă dintr-o contravenție, și nu dintr-o infracțiune, încheierea recurată fiind adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului.

Pe cale de consecință, la caz se va remarca și jurisprudența constatată a Curții Europene, care a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare cu privire la protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007).

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că apelul este o cale ordinară de atac, obiectul căreia sunt hotărârile pronunțate de prima instanță care nu sunt definitive.

La exercitarea căii de atac - apelul, persoanele în drept să declare apel, dispun de anumite drepturi și obligații.

La rândul său instanța de apel, este obligată de a respecta procedura examinării pricinii în apel atât la faza pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult ca atât, instanța de apel este obligată de a crea condiții obiective și reale pentru ca participanții să-și exercite în volum deplin drepturile sale procedurale, curmând în mod legal orice abuz din partea lor, și înlăturând pe măsură posibilităților, omisiunile la acest capitol, depistate în orice fază a procesului.

Urmare a celor relatate, instanța de recurs constată că, recurentul, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, în vederea prezentării dovezii de achitare a taxei de stat sau să solicite scutirea de la plata acesteia cu prezentarea dovezilor necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Kreuz contra Poloniei, nr. 28249/95, cazul Golder și Z contra Marii Britanie, cazul Malahov contra Moldovei, nr. 32268/02), dreptul la un tribunal nu este absolut. Aceasta prin natura sa poate fi supus limitărilor, deoarece dreptul de acces la justiție, prin sine, cere reglementare din partea statului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în unele cazuri pot fi stabilite diferite limitări, inclusiv financiare, dreptului de acces al persoanei la o „instanță judecătorească” sau „tribunal” (cazul Malahov contra Moldovei, § 27).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că argumentele recursului sunt neîntemeiate, iar încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Victor Furnică, în interesele lui Veaceslav Brașovan.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Veaceslav Brașovan

împotriva Societății pe Acțiuni „Moldova Astrovaz”, intervenient accesoriu Serghei Rogulschi cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat